

La obra material

Una parroquia es, por encima de todo, una comunidad, una porción de Iglesia. Pero, como toda realidad espiritual precisa de unos soportes materiales inevitables. La edificación de una parroquia precisa, necesariamente, de la edificación material de lugares donde desarrollar la vida parroquial, donde atender a las necesidades que plantea.

Esta obra material realizada durante el rectorado de Mn. Campo comprende los puntos principales siguientes:

Reconstrucción del Templo, con la realización del presbiterio, ambores y proyectos de la Capilla del Santísimo.

Casa Parroquial, auténtico lugar de servicios, centro de actividades de nuestro clero parroquial y lugar de esparcimiento para los niños y niñas del catecismo.

Centro Católico Parroquial, cuya iniciación ha venido a coincidir con la marcha del Párroco quien ha sido el impulso y el orientador del nuevo sentido a conferir a este Centro como lugar de coordinación del apostolado seglar en la ciudad.

Esta simple y rápida enumeración de obras materiales es, evidentemente, incompleta y sumaria. Una importante obra material de mejora en los elementos materiales del culto ha corrido a la par de la obra externa más aparatosa y de mayor volumen.

L'Arxiprest

Nosaltres, els rectors dels pobles del partit de Granollers, veiem una projecció de Mn. Campo diferent de la que vosaltres, granollerins, podeu veure. Era L'Arxiprest. Se'n pot ser de moltes maneres. Mn. Campo tenia la manera peculiar de ser-ne: guia en les coses difícils de cada poble; company i amic sincer de tots nosaltres i ànima de les convivències sacerdotals.

En la vida pastoral de cada poble hi ha les seves coses que hom sempre té por de no encertar. I Mn. Campo era l'home prudent que aclaria i orientava. Ell, a la seva manera i amb la seva mesura, també entusiasma els nostres feligresos.

El sacerdot, com tothom que té una responsabilitat, necessita qui l'escolti, l'animi i l'esperoni. Mn. Campo en sabia de tot això. Trobar qui sàpiga escoltar no és pas cosa de cada dia. Era, és, l'amic per a qui vol donar-li entrada.

Les Convivències sacerdotals, reunions de pastoral adaptada a les característiques dels nostres

pobles, trobaren l'home en el nostre Arxiprest. Les sentia. I, perquè les sentia, va originar-les i les ha mantingut. Potser és l'obra més gran que ha pogut fer com Arxiprest. Avui, com una llavor, semblen cosa petita, però demà, aquest demà que està en les nostres mans, en les de tots, poden arribar a influir poderosament en la situació religiosa de la nostra comarca.

Mn. Campo se'n va. Darrera ell vindrà qui pugui substituir-lo. L'Església, Regne de Déu, Poble de Déu, no s'aturarà en la seva marxa ascendent.

Mn. J. Cuspinera.

Mn. Campo i els infants

No cal dir que, poc o molt, totes les coses de la Parròquia, totes les persones que d'ella reben algun part de la seva vida, trobaran a faltar a Mn. Campo. N'hi ha, però unes, que sense cap mena de dubte n'estranyaran molt la seva absència i aquestes són els infants. Potser Mn. Campo ho aprenqué en la seva estada al seminari o potser la vida l'hi ha ensenyant, però la veritat és que ell estima els infants i com Jesús, s'hi acosta i els guarda sempre un bon lloc al seu voltant. Ja fa anys, al seminari, ell donava la última ullada als petits seminaristes quan havien anat a dormir Això mateix és el que ha fet a casa nostra. Ho ha fet en les colònies de vacances, quan anava a apagar els darrers llums, però ho ha fet molt millor amb tres de les seves obres: l'escolania, les colònies de vacances i l'Escola Parroquial.

L'Escolania ha causat alegria als fidels amb els seus ornaments, amb els seus cants i amb les seves pregàries, però sobre-

(Sigue en la página 4)

Modelo

205 litros

de capacidad util

P. V. P. 17.900 pts